

Nimi **Kammion sairaala**

Rajavuodet **1897 – 1962**

Nimenmuutokset

Historia Kaupunginvaltuuston 2.7.1952 tekemän päätöksen mukaisesti vuokrattiin ja kunnostettiin vanha Kammion yksityinen sairaala ja liitettiin alaosastona 3.10.1952 lukien Kivelän mielitautien osastoon. Uusi mielisairaalalaki astui voimaan vuonna 1953. Helsingin mielisairaanhuoltopiirin keskusmielisairaalaksi kaupunginvaltuusto määräsi joulukuun 21 päivänä 1955 tekemällä päätöksellä vuoden 1956 alusta lukien keskusmielisairaalan, jonka muodostivat Kivelän osasto Kammion alaosastoineen ja Nikkilän sairaala.

Helsingin kaupunki osti vuokralla olleen Kammion sairaalan 19.6.1957. Kivelän osaston nimi muutettiin vuoden 1959 alusta Hesperian sairaalaksi (kaupunginhallituksen päätös 9.10.1958), ja näin ollen Kammion sairaalasta tuli Hesperian sairaalan alaosasto.

Kammion alaosasto lakkautettiin paloturvallisuussyistä 1.4.1962. (Sairaalalautakunnan päätös 23.3.1962.)

Kammio sjukhus kallades "Doktorinnan Lybecks privata sjukhem" eller bara "Privata sjukhemmet". Det grundades av fru Sofia Lovisa Lybeck, f. Järnefelt, änka efter kir.mag. Frans Edvard Lybeck. Efter mannens död 1868 inrättade hon en privat ackuschörsanstalt i Helsingfors och 1883 ett litet sinnessjukhus, inrymt i gården Andregatan (Lönnsrosgatan) 11. Den 26.5.1888 öppnades sjukhuset (med 14 platser) i en ny lokal, hyrd i Villa Alkärr. 1891 flyttades sjukhuset till Villa Kammio ett med tiden mycket värdefullt område, som fru Lybeck hade inköpt. Här uppstod ett sjukhuskomplex, som blev en av de mest betydande sinnessjukvårdsanstalterna i landet. Sjukhuset åtnjöt understöd av både stat och kommun. Fru Lybecks son Edvard Wilhelm Lybeck var läkare där och innehavare av sjukhuset 1896 – 1904. Thiodolf Saelan hade överinseendet av vården, men även andra läkare i staden skötte sina patienter på Kammio. E.W.Lybeck förvärvade det angränsande Tallbackaområdet, där ett annex för patienter som led av "nervösa störningar" uppfördes. 1902 hade Kammio 43 och Tallbacka 18 platser. 1904 sålde Lybeck båda sjukhusen åt V.O.Sivén och Knut Stjernvall. Själv övergick han till naturläkekonsten. Stjernvall, som var psykiater, dog dock redan 1908. Sivén levde till 1918. Sigurd af Björkesten inköpte Tallbacka 1908. Äganderätten till Kammio övertogs av AB Kammio sjukhem Oy. Fritz Geitlin inträdde som läkare och delägare 1915. Han fungerade som överläkare vid Kammio 1919 – 1940. Hans efterträdare blev Eric Rothström 1940 – 1945 och Carl August Borgström 1945 – 1952. 1945 utbröts Verna sjukhus med 20 platser från Kammio, som behöll 63. Kammios verksamhet som privatsjukhus upphörde 30.4.1952. Sjukhus bolaget, vars styrelseordförande var diplom ingenjör Gabriel Geitlin, bror till Fritz Geitlin, sålde fastigheten åt byggnadsbolaget Holvi Oy, som hyrde ut sjukhusen Kammio och Verna åt Helsingfors stad för tiden 1952 – 1961; Borgström kvarstod som läkare. Staden inköpte sedermera hela området; idag finns inga spår kvar av sjukhusen.

